

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-98-34-ES

Datum: 16. decembar 2011.

Original: engleski

PREDSJEDNIK MEĐUNARODNOG SUDA

Rješava: sudija Theodor Meron, predsjednik

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 16. decembra 2011. godine

TUŽILAC

protiv

VINKA MARTINOVIĆA

POVJERLJIVO

**ODLUKA PREDSJEDNIKA O PRIJEVREMENOM PUŠTANJU NA SLOBODU
VINKA MARTINOVIĆA**

Tužilaštvo:

g. Serge Brammertz

Obrana g. Vinka Martinovića:

g. Želimir Par

g. Kurt. P. Kerns

1. **JA, Theodor Meron**, predsjednik Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješavam po povjerljivom zahtjevu g. Vinka Martinovića (dalje u tekstu: Martinović) za prijevremeno puštanje na slobodu (dalje u tekstu: Zahtjev), na osnovu člana 28 Statuta Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut), pravila 124 i 125 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik) i paragrafa 2 relevantnog Uputstva.¹

A. Činjenični kontekst

2. Martinović se trenutno nalazi u Italiji, na izdržavanju kazne koja mu je izrečena traži da se prijevremeno pusti na slobodu 9. avgusta 2011. godine.² Dana 13. oktobra 2011. godine, Sekretarijat Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Sekretarijat) dostavio mi je, na osnovu paragrafa 3(b) i (c) Uputstva, dopis italijanskih vlasti u kome se nalazi izvještaj u vezi s Martinovićevim ponašanjem u zatvoru, izvještaj o njegovom psihološkom i fizičkom stanju,³ kao i memorandum Tužilaštva Međunarodnog suda (dalje u tekstu: tužilaštvo) u vezi s Martinovićevom s saradnjom tužilaštvom.⁴

3. Dana 3. novembra 2011. godine, Sekretarijat mi je dostavio prijevod naloga talijanskog sudije za izvršenje kazni u vezi s umanjnjem kazne Martinoviću.⁵ Nalogom se odobrava skraćenje kazne Martinoviću za 765 dana za period njegovog boravka u zatvoru u periodu od 9. avgusta 1999. do 9. februara 2008. godine, proglašava neprihvatljivim zahtjev za smanjenje kazne u periodu od 9. februara 2008. do 9. maja 2008. godine i odbija svako smanjenje kazne za period od 9. maja 2010. do 9. maja 2011. godine zbog Martinovićevog odbijanja da obavlja poslove koji su mu dodjeljivani od decembra 2010. do juna 2011. godine.⁶ Dana 17. novembra

¹ *Tužilac protiv Mladena Naletilića i Vinka Martinovića*, predmet br. IT-98-34-ES, Zahtjev da se Vinku Martinoviću uzme u obzir do sada odslužena kazna (povjerljivo), 22. decembar 2010. godine (dalje u tekstu: Zahtjev); Uputstvo za rad prilikom rješavanja po molbama za pomilovanje, ublažavanje kazne i prijevremeno puštanje na slobodu osoba koje je osudio Međunarodni sud, IT/146/Rev.3, 16. septembar 2010. godine (dalje u tekstu: Uputstvo).

² Zahtjev, str. 4.

³ Memorandum sekretara predsjedniku, od 13. oktobra 2011. godine (dalje u tekstu: Memorandum od 13. oktobra 2011.); Memorandum od 13. oktobra 2011. godine (*Note verbale* Ambasade Italije kojom se dostavlja Izvještaj sudije za izvršenje kazni od 30. septembra 2011. godine).

⁴ Memorandum od 13. oktobra 2011. godine (Memorandum Tužilaštva Sekretaru, od 1. februara 2011. godine).

⁵ Memorandum sekretara predsjedniku, od 3. novembra 2011. godine (dalje u tekstu: Memorandum od 3. novembra 2011.).

⁶ Memorandum sekretara predsjedniku od 3. novembra 2011. godine (dalje u tekstu: Nalog za prijevremeno puštanje na slobodu 3. novembra 2011.).

2011. godine, Sekretarijat mi je dostavio prijevod naloga glavnog tužioca Žalbenog suda u Rimu: dalje u tekstu: glavni tužilac), u kome se kaže da se očekuje da se Martinovićevo izdržavanje kazne okonča 24. oktobra 2012. godine, pod uslovom da ne bude zadržan iz nekog drugog razloga.⁷

4. Sekretarijat je sve gorenavedene materijale osim naloga glavnog tužioca dostavio Martinoviću 4. novembra 2011. godine. Martinović je na osnovu paragrafa 5 Uputstva odgovorio na te materijale, 11. novembra 2011. godine (dalje u tekstu: Odgovor).⁸

B. Postupak pred Međunarodnim sudom

5. Prvobitna optužnica protiv Vinka Martinovića i njegovog suoptuženog, Mladena Naletilića, podignuta je 18. decembra 1998. godine⁹ a potvrđena je 21. decembra 1998. godine.¹⁰ Izmijenjena optužnica donijeta je 4. decembra 2000. godine,¹¹ a zatim je uslijedila druga izmijenjena optužnica, 28. septembra 2001. godine.¹² Drugom izmijenjenom optužnicom, tužilaštvo je optužilo Martinovića po četiri tačke za zločin protiv čovječnosti, po šest tački za teška kršenja Ženevskih konvencija iz 1949. godine i po šest tački za kršenje zakona i običaja ratovanja.¹³ Tužilaštvo je navelo da je Martinović individualno odgovoran za te zločine na osnovu člana 7(I) Statuta ili, alternativno, da je odgovoran kao nadređeni za djela svojih potčinjenih na osnovu člana 7(3) Statuta.¹⁴ Martinović je pritvoren u Republici Hrvatskoj i prebačen je na Međunarodni sud 9. avgusta 1999. godine.¹⁵

6. Dana 31. marta 2003. godine Pretresno vijeće je osudilo Martinovića, na osnovu članova 7(1)¹⁶ i 7(3)¹⁷ Statuta po devet tačaka optužnice: nehumana djela i ubistvo kao zločine

⁷ Memorandum sekretara predsjedniku od 17. novembra 2011. godine (Nalog za prijevremeno puštanje na slobodu od 13. oktobra 2011.).

⁸ Odgovor Vinka Martinovića predsjedniku od 11. novembra 2011. godine.

⁹ *Tužilac protiv Mladena Naletilića zvanog "Tuta" i Vinka Martinovića zvanog "Štela"*, predmet br. IT-98-34-I, Optužnica, 18. decembar 1998. godine.

¹⁰ *Tužilac protiv Mladena Naletilića zvanog "Tuta" i Vinka Martinovića zvanog "Štela"*, predmet br. IT-98-34-I, Nalog kojim se potvrđuje optužnica, 21. decembar 1998. godine

¹¹ *Tužilac protiv Mladena Naletilića zvanog "Tuta" i Vinka Martinovića zvanog "Štela"*, predmet br. IT-98-34-PT, Obavijest tužioca o podnošenju izmijenjene optužnice, 4. decembar 2000. godine.

¹² *Tužilac protiv Mladena Naletilića zvanog "Tuta" i Vinka Martinovića zvanog "Štela"*, predmet br. IT-98-34-PT, Druga izmijenjena optužnica, 28. septembar 2001. godine (dalje u tekstu: Optužnica).

¹³ Optužnica, par. 25-28.

¹⁴ Optužnica, par. 23-24.

¹⁵ *Tužilac protiv Mladena Naletilića zvanog "Tuta" i Vinka Martinovića zvanog "Štela"*, predmet br. IT-98-34-T, Presuda, 31. mart 2003. godine (dalje u tekstu: Prvostepena presuda), par. 761, 770.

¹⁶ Prvostepena presuda, par. 334, 455, 569, 627, 710-713.

¹⁷ Prvostepena presuda, 334, 628.

protiv čovječnosti; nehumano postupanje, protivpravno premještanje civila, hotimično lišavanje života, i hotimično izazivanje velikih patnji ili nanošenje velikih povreda tijela ili zdravlja kao teška kršenja Ženevskih konvencija iz 1949. godine i protivpravni rad i pljačkanje javne ili privatne imovine kao kršenja zakona i običaja ratovanja.¹⁸ Martinović je osuđen na 18 godina zatvora a na osnovu pravila 101(C) Pravilnika u kaznu mu je uračunat period koji je odslužio od 9. avgusta 1999. godine.¹⁹

7. Dana 3. maja 2006. godine, Žalbeno vijeće je djelimično usvojilo Martinovićevu drugu osnovu žalbe u vezi s nepreciznostima u optužnici i djelimično poništilo presudu za protivpravni rad kao kršenje zakona i običaja ratovanja i za hotimično izazivanje velikih patnji ili nanošenje velikih povreda tijela ili zdravlja kao teška kršenja Ženevskih konvencija iz 1949. godine.²⁰ Žalbeno vijeće je potvrdilo Martinovićevu kaznu od 18 godina zatvora.²¹ Martinović je prebačen u Italiju na izdržavanje kazne koja mu je izrečena.²²

C. Mjerodavno pravo

8. Na početku, napominjem da mada Martinović traži "ublažavanje" kazne, on ne traži skraćenje kazne, već puštanje iz zatvora. Stoga ću Martinovićev zahtjev tretirati kao zahtjev za prijevremeno puštanje na slobodu.

9. Na osnovu člana 28 Statuta, ako prema važećim pravnim propisima države u kojoj osuđenik izdržava kaznu zatvora on ima pravo na pomilovanje ili ublažavanje kazne, ta država mora o tome obavijestiti Međunarodni sud, a predsjednik Međunarodnog suda, nakon što se posavjetuje sa sudijama, donosi odluku na temelju interesa pravde i opštih pravnih načela. Pravilo 123 Pravilnika ponavlja odredbe člana 28 Statuta, a pravilo 124 predviđa da na osnovu tog obavještenja predsjednik, poslije savjetovanja s članovima Kolegija i svim stalnim sudijama Vijeća koje je izreklo kaznu i koje su još uvijek sudije Međunarodnog suda, odlučuje da li je primjereno osuđenog pomilovati ili mu ublažiti kaznu. Pravilo 125 predviđa da prilikom utvrđivanja da li je primjereno osuđenog pomilovati ili mu ublažiti kaznu,

¹⁸ Prvostepena presuda, par 767.

¹⁹ Prvostepena presuda, par. 769-770.

²⁰ Drugostepena presuda, par. 15-97.

²¹ Drugostepena presuda, Dispozitiv.

²² *Tužilac protiv Vinka Martinovića zvanog "Štela"*, predmet br. IT-98-34-ES, "Nalog kojim se određuje država u kojoj će Vinko Martinović izdržavati kaznu zatvora", 11. mart 2008. godine.

predsjednik, između ostalog, uzima u obzir težinu krivičnog djela ili krivičnih djela za koje je zatvorenik osuđen, postupak prema zatvorenicima u sličnoj situaciji, u kolikoj mjeri je zatvorenik pokazao da se rehabilitovao, kao i eventualnu značajnu saradnju zatvorenika s tužiocem.

10. Član 3(2) Sporazuma između vlade Republike Italije i Ujedinjenih nacija o sprovođenju kazni Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju od 6. februara 1997. godine (dalje u tekstu: sporazum o sprovođenju kazni), predviđa da će zatvorski uslovi biti regulisani zakonima Italije, ali da podliježu nadzoru Međunarodnog suda.²³ Član 8(2) Sporazuma o sprovođenju kazni navodi postupak na osnovu koga osuđena osoba može dobiti pomilovanje ili ublažavanje kazne.²⁴

D. Diskusija

11. Prilikom donošenja odluke o odobravanju privremenog puštanja na slobodu, konsultovao sam se sa sudijama Kolegija i svim stalnim sudijama Vijeća koje je izreklo kaznu i koje su još uvijek sudije Međunarodnog suda, na osnovu pravila 124 Pravilnika.

1. Postupak prema zatvorenicima u sličnoj situaciji

12. Prema talijanskim vlastima, Martinović na osnovu italijanskog zakona ima pravo da bude pušten 24. oktobra 2012. godine, pod uslovom da ne bude pritvoren na osnovu nekog drugog razloga. Međutim, u skladu s praksom Međunarodnog suda smatra se da osuđene osobe imaju pravo na prijevremeno puštanje na slobodu kada odsluže barem dvije trećine svoje kazne.²⁵ Napominjem da je 9. avgusta 2011. godine Martinović odslužio 12 godina od 18 godina kazne koja mu je izrečena, ili dvije trećine kazne. Uzimajući u obzir postupak prema zatvorenicima u sličnoj situaciji, mišljenja sam da period vremena koji je Martinović odslužio za zločine koje je počinio ide u prilog njegovog prijevremenog puštanja na slobodu.

²³ Sporazum između vlade Republike Italije i Ujedinjenih nacija o sprovođenju kazni Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju od 6. februara 1997. godine (dalje u tekstu: sporazum o sprovođenju kazni), čl. 3(2).

²⁴ Sporazum o sprovođenju kazni, čl. 8(2).

²⁵ V. npr. *Tužilac protiv Dragana Zelenovića*, predmet br. IT-96-23/2-ES, "Odluka predsjednika o prijevremenom puštanju na slobodu Dragana Zelenovića", 21. oktobar 2011. godine, par. 15; *Tužilac protiv Šefqeta Kabashija*, predmet br. IT-04-84-R77.1-ES, "Odluka predsjednika o prijevremenom puštanju na slobodu Šefqeta Kabashija", 28. septembar 2011. godine, par. 13; *Tužilac protiv Ivice Rajića*, predmet br. IT-95-12-ES, "Odluka predsjednika o prijevremenom puštanju na slobodu Ivice Rajića", 22. avgust 2011. godine, par. 12; *Tužilac protiv Milomira Stakića*, predmet br. IT-97-24-ES, "Odluka predsjednika o prijevremenom puštanju na slobodu Milomira Stakića", 15. juli 2011. godine, par. 22.

2. Težina zločina

13. Događaji na koje se odnosi presuda Martinoviću odvijali su se u periodu od aprila 1993. godine do januara 1994. godine u Mostaru i okolnim opštinama u jugozapadnoj Bosni i Hercegovini, tokom borbi između Hrvatskog vijeća obrane (vojske bosanskih Hrvata) i Armije Bosne i Hercegovine.²⁶ Napadi do kojih je došlo u tom periodu doveli su do toga da je na hiljade civila, bosanskih Muslimana bilo prisiljeno da napusti svoje domove u Sovićima, Doljanima i zapadnom Mostaru.²⁷ Takođe, veliki broj ratnih zarobljenika i civila držan je u zatočeničkim centrima, a neki su bili prisiljeni na rad.²⁸ Martinović je bio pripadnik hrvatske vojne sile, a najmanje od sredine maja 1993. pa nadalje, Martinović je bio zapovjednik grupe vojnika koji su držali položaje na liniji sukoba u Mostaru.²⁹

14. Pretresno vijeće je utvrdilo da je Martinović naredio ratnim zarobljenicima da: obavljaju poslove u opasnim uvjetima, prelaze preko linije fronta s drvenim puškama, i pomažu prilikom pljačkanja privatne imovine.³⁰ Takođe je utvrdilo da je: učestvovao u čestim premlaćivanjima zatvorenika;³¹ pomagao i podržavao ubistvo Nenada Harmandžića, policajca pri Ministarstvu unutrašnjih poslova u Mostaru;³² i da je rukovodio operacijom izvedenom 13.-14. juna 1993. godine koja je dovela do protivpravnog premještanja civila iz naselja DUM u Mostaru. Konačno, vijeće je utvrdilo da je njegova jedinica učestvovala u protivpravnom premještanju civila 29. septembra 1993. godine,³³ i velikoj operaciji pljačke koji su proveli vojnici pod njegovim nadzorom.³⁴ Na osnovu tih zaključaka, Pretresno vijeće ga je osudilo po tri tačke za zločine protiv čovječnosti, po četiri tačke za teška kršenja Ženevskih konvencija iz 1949. godine i po dvije tačke za kršenje zakona i običaja ratovanja.³⁵ Značajno je da je Vijeće utvrdilo da obrazac njegovog ponašanja predstavlja djelo progona kao zločin protiv čovječnosti.³⁶

²⁶ Drugostepena presuda, par. 2 i 240.

²⁷ Drugostepena presuda, par. 2.

²⁸ Drugostepena presuda, par. 2.

²⁹ Drugostepena presuda, par. 5.

³⁰ Prvostepena presuda, par. 334.

³¹ Prvostepena presuda, par. 389.

³² Prvostepena presuda, par. 460, 507-508.

³³ Prvostepena presuda, par. 569.

³⁴ Prvostepena presuda, par. 627-628.

³⁵ Prvostepena presuda, par. 767.

³⁶ Prvostepena presuda, par. 632-715. Žalbena vijeće je potvrdilo ove presude. Drugostepena presuda, par. 439, 449, 465, 479, 480, 488, 538, 550, 557, 581.

15. Na osnovu gorenavedenog, mišljenja sam da su zločini za koje je Martinović osuđen teški i da je to faktor koji govori protiv njegovog prijevremenog puštanja.

3. Izveštaj o stanju postignute rehabilitacije

16. Pravilo 125 predviđa da predsjednik Međunarodnog suda prilikom razmatranja zahtjeva za pomilovanje uzima u obzir u kolikoj mjeri je zatvorenik pokazao da se rehabilitovao. Paragraf 3(b) Uputstva kaže da Sekretarijat treba zatražiti izvještaje i primjedbe od odgovarajućih vlasti države u kojoj se izdržava kazna o vladanju osuđene osobe tokom izdržavanja zatvorske kazne.

17. Italijanske zatvorske vlasti izvještavaju da je Martinovićevo ponašanje neujednačeno, pošto on u određenim periodima, poštuje zatvorska pravila ali u drugima odbija da obavlja obavezne radne aktivnosti.³⁷ Konkretno, navode da je Martinović tvrdio da ne može da obavlja radne aktivnosti zbog dermatoloških alergija i da je odbio je da radi kao čistač i da poslužuje obroke u decembru 2010. i junu 2011. godine. Takođe ukazuju na to "da se ponaša normalno i nije bilo disciplinskih mjera." i da je tokom razgovora sa službenicima za rehabilitaciju "bio uljudan i da se odnosio s poštovanjem, bez obzira na eventualne dugotrajne probleme u komunikaciji zbog jezične barijere".³⁸

18. Martinović odgovara da nije odbio da čisti ili da poslužuje hranu, pošto on obično obavlja te poslove, već je tražio da bude pošteđen rada zbog alergijske reakcije na koži i povrede desne ruke. Tvrdi da njegov zahtjev nije pravilno shvaćen zbog njegove poteškoće pri razumijevanju i komuniciranju na talijanskom.³⁹

19. Paragraf 3(b) Uputstva takođe predviđa izvještaje države u kojoj se izdržava kazna o psihološkom stanju osuđene osobe tokom izdržavanja kazne, a paragraf 8 Uputstva predviđa da predsjednik Međunarodnog suda može uzeti u obzir i sve druge informacije koje smatra relevantnim.

³⁷ Memorandum od 13. oktobra 2011. godine (*Note Verbale* Ambasade Italije kojom se prenosi Izvještaj sudije za sprovođenje kazni od 30. septembra 2011. godine).

³⁸ Memorandum od 13. oktobra 2011. godine (Izvještaj o rehabilitacionom radu od 19. septembra 2011. godine).

³⁹ Odgovor, str. 2.

20. Prema psihološkom izvještaju italijanskih zatvorskih vlasti, Martinović je "otvoren za dijalog i komunicira na pristojan i uljudan način".⁴⁰ Martinović nije imao problema da se prilagodi životu u zatvoru i "njegovo raspoloženje je prilagođeno i stabilno".⁴¹ Kliničkim pregledom je utvrđeno da je Martinović "lucidan, pažljiv i fokusiran i da posjeduje dobar kontakt sa stvarnošću".⁴² Italijanske vlasti su ukazale na to da u trenutku pisanja izvještaja Martinoviću nije potrebna psihološka podrška.⁴³

21. U izvještaju takođe stoji da Martinović "ne zna razloge zbog kojih je zatvoren i to pripisuje položaju vlasti na kojem je bio, tvrdeći da on nije odgovoran za počinjena djela".⁴⁴ Napominjem, međutim, da Martinović tvrdi da neće pribjegavati zločinu u budućnosti jer "jer takovo ponašanje smatra pogrešnim i suprotno ličnom interesu i interesu društva".⁴⁵ Takođe tvrdi da zna zašto je zatvoren, da razumije presudu Međunarodnog suda i prihvata kaznu. Martinović tvrdi da iznijeti stavovi nisu tačno interpretirani zato što su relevantni razgovori vođeni na italijanskom.⁴⁶ Takođe tvrdi da je "u više navrata izrazio žaljenje pred MKSJ-om zbog svih žrtava za koje se tereti u presudi".⁴⁷

22. Na osnovu dostavljenih informacija, smatram da je procjena zatvorskih vlasti o Martinovićevom prihvatanju krivice za njegove zločine u odnosu na stepen rehabilitacije koji pokazuje neutralan faktor.⁴⁸ Takođe sam mišljenja da Martinovićevo ponašanje tokom odsluženja kazne pokazuje određeni stepen rehabilitacije, što u krajnjem slučaju preteže u korist njegovog prijevremenog puštanja na slobodu.

4. Značajna saradnja sa tužilaštvom

23. Pravilo 125 Pravilnika kaže da predsjednik Međunarodnog suda uzima u obzir eventualnu značajnu saradnju zatvorenika s tužiocem Međunarodnog suda. Paragraf 3(c)

⁴⁰ Memorandum od 13. oktobra 2011. godine (Psihološki izvještaj od 21. 2011. godine).

⁴¹ Memorandum od 13. oktobra 2011. godine (Psihološki izvještaj od 21. 2011. godine).

⁴² Memorandum od 13. oktobra 2011. godine (Psihološki izvještaj od 21. 2011. godine).

⁴³ Memorandum od 13. oktobra 2011. godine (Psihološki izvještaj od 21. 2011. godine).

⁴⁴ Memorandum od 13. oktobra 2011. godine (Izvještaj o rehabilitacionom radu, 19. septembar 2011. godine).

⁴⁵ Zahtjev, str. 3.

⁴⁶ Odgovor, str. 2-3.

⁴⁷ Odgovor, str. 3.

⁴⁸ Napominjem da mada je sposobnost osuđene osobe da preuzme odgovornost za svoje zločine faktor koji se treba uzeti u obzir prilikom sveukupnog utvrđivanja rehabilitacije, to nije nužno odlučujući faktor za rehabilitaciju osuđene osobe. V. *Tužilac protiv Mlade Radića*, predmet br. IT-98-30/1-ES, "Odluka predsjednika Suda po molbi Mlade Radića za pomilovanje ili ublažavanje kazne", 23. april 2010. godine, par. 21.

Uputstva kaže da Sekretarijat treba zatražiti od tužioca da pripremi detaljan izvještaj o eventualnoj saradnji osuđene osobe sa Tužilaštvom i značaju te saradnje. Prema mišljenju Tužilaštva, "Martinović nije saradivao s Tužilaštvom tokom suđenja i žalbenog postupka. Takođe nije saradivao s Tužilaštvom tokom izdržavanja kazne". Međutim, Tužilaštvo nije ukazalo da li je ikada tražilo saradnju od Martinovića.⁴⁹ Na osnovu gorenavedenog, ovome ne pridajem ni negativnu ni pozitivnu težinu prilikom donošenja odluke.

5. Zaključak

24. U svjetlu gorenavedenog, i razmotrivši faktore navedene u pravilu 125 Pravilnika, smatram da je Martinović, mada su zločini koje je počinio teški, izdržao dvije trećine svoje kazne i da pokazuje određeni stepen rehabilitacije. Imajući u vidu postupanje prema osobama u sličnoj situaciji, zaključio sam da Martinoviću treba odobriti prijevremeno puštanje na slobodu.

25. Napominjem da među mojim kolegama ima onih koji ne dijele mišljenje da Martinovića treba prijevremeno pustiti na slobodu.

E. Dispozitiv

26. Iz gorenavedenih razloga i na osnovu člana 28 Statuta, pravila 124 i 125 Pravilnika, paragrafa 8 Uputstva i člana 6 Sporazuma o sprovođenju kazni, Martinoviću se ovim ODOBRAVA prijevremeno puštanje na slobodu.

27. Sekretar se ovim UPUĆUJE da obavijesti italijanske vlasti o ovoj odluci čim je to praktično moguće, kao što je predviđeno paragrafom 11 Uputstva.

28. Sekretar se ovim UPUĆUJE da ukine povjerljivost ove odluke u trenutku kada Martinović bude pušten na slobodu.

---

⁴⁹ Memorandum od 13. oktobra 2011. godine (Memorandum Tužilaštva Sekretarijatu od 1. februara 2011. godine).

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavan tekst na engleskom.

/potpis na originalu/
sudija Theodor Meron,
predsjednik

Dana 16. decembra 2011. godine
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]